Porto opłacono ryczałtem

Ч. 10 (445). Неділя, дня 4. марта 1928. Рік X.

Адреса Редакції і Адміністрації „УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС“ ПЕРЕМИШЛЬ, Побереже ч. 1.

Конто П. К. О. в Варшаві Nr. 142.807 Передплата в краю виносить 10 зол. річно, 5·50 зол. піврічно, 3 зол. чвертьрічно. В Чехії квартально 18 ч. к. Передплату з Чехословаччини складати на конто Адм. „Укр. Голосу“ в Zivnostenska Banka v Praze). Для Франції 60 фр. річно для Америки $2^1/_2$ дол. річно.

Ціна примірника 25 с.

Редактор приймає щодня від год. $1^1/_2$—$2^1/_2$.

Рукописів Редакція не звертає, неоплачених писем не приймається.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орґан.

ТАРИФА ОГОЛОШЕНЬ: за текстом за 1 вірш міліметровий одношпальтовий (сторона має 6 шпальт анонсових) 0·24 зол., для дрібних промисловців укр. інстит. 0·16 зол. Дрібні оголошення по 0·15 зол. за слово, найменше дрібне оголошенне 1 зол., для шукаючих праці подані безпосередно до Адміністрації по 0·10 зол. за слово. Оголошення в тексті 150% дорожші, на першій стороні 300% дорожші. Рахунки платні і заскаржальні в Перемишлі, а замовляючий анонс вже тим самим без застережень годиться на це.

18 Всі свідомі та карні Українці і Українки віддадуть свій голос на листу Українського Національного Обєднання, означену числом 18. **18**

Голос сумління і розсудку

Отсе число „Укр. Голосу“ одержать наші читачі в важній хвилі: перед самим голосованнєм до сойму, в неділю дня 4. березня. І отсе в останнє перед соймовими виборами промовляємо до сумління і розсудку українських виборців.

Наш нарід перший раз за 10 літ польського панування бере участь в виборах, тому і отсі вибори мають особливше значіннє. Вони мають бути плебісцитом сили українського народу під Польщею і висловом його збірної волі. Ці вибори мають дати нашому народови достойну і карну репрезентацію, яка має вирішувати найважніщі завдання нашого національно-політичного життя.

Щоби ці вибори дали нам блескуючий успіх, мусимо іти одним фронтом до виборів і голосувати лишень на одну листу, за якою стоїть весь народ — усі його верстви. Тою листою є одинока загально-народна листа Українського Національного Демократичного Обєднання ч. 18. Всі свідомі Українці і Українки повинні віддати свої голоси тільки на цю листу. Голос народного сумління і розсудку велить так зробити!

Українські Виборці! Понад два місяці слухали Ви солодких промов киринницьких платних аґітаторів або кандидатів на послів, які самі не вірять в те, що говорять. Взивали вони Вас, щоби Ви зломали єдність народу, щоби Ви прорвали український фронт, а все те лиш для посольського титулу і посольської платні киринницьких демаґоґів. Але коли надходить рішаюча хвиля, нехай кождий з Вас слухає того голосу, який кождий чесний Українець має в собі, а саме голосу національного сумління і спокійного розсудку.

І коли кождий з Вас прислухається голосови совісти і розсудку, то цей голос скаже Вам, що в р. 1918 і в р. 1919 Українці стратили все, — свою обновлену державність, бо не вміли „одностайно стати“ за свою правду: Брак карности, партійність і отаманщина нас погубили. І от ті „спасителі“ України, що веліли несвідомим українським селянам валити українську державу і коли її селянськими і робітничими руками розвалили, пішли опісля на службу сусідів. Не хотіли слухати влади своєї держави, а спокорніли перед чужим батогом і буком. Ті самі „спасителі“ тепер розбивають українську єдність, проломлють український фронт. Чи маєте віддавати тим „спасителям“ свої голоси?

Совість і спокійний розвсудок скаже Вам, що одна є правда для кождого щирого Українця ясна: В обєднанню сила народу а не в розєднанню. І по тім найлекше пізнати, хто приятель, а хто ворог народу. Бо хто проповідує ввутрішну гризню, боротьбу Українців проти Українців, той ослаблює сили народу а не скріпляє їх. Ті що в цій хвилі сіють розбрат — стають свідомими або й несвідомими помічниками наших ворогів.

На які листи кажуть Вам голосувати? Три сили змагаються тепер у нас. 1. Табор Обєднаних Українців, 2 табор соціялістів, 3. купка наймитів-хлібоїдів (про цих шкода і говорити, бо вони навіть в рахунок не входять).

Приглянтесь тим листам.

Табор обєднаних Українців іде одним одиноким фронтом — під стягом Українського Національного Демократичного Обєднання з листою ч. 18. Тут кождий підпорядкувався народній дисципліні під кличем: Всі разом.

Соціялісти розбились аж на 5 лист. Це з уродження киринники. Навіть самі себе поборюють. Це знак, що ті люди самі не знають, чого хотять і куди їм іти та вести народ. До цего табору пристали також всякі отаманчики, як от п. Зубрицький в Перемищині. Їх листи є: ч. 8 Сельроб-лівиця; ч. 19. Сельроб-правиця; ч. 22 виборчий бльок українських соціялістів селянсько-робітничих партій (до цего бльоку пристав перемиський „отаманчик“ п. Зубрицький) 5. листа була Трильовського, але він в останній хвилі вицофав свою лісту.

От маєте наших соціялістів — з їх листами. Чи віддасьте на них свій голос? Чи дозволить Вам Ваша совість і розсудок? Таж це ті, що розвалили Українську Державу! Таж соціялістичний провідник Борис Мартос проголосив звісний зрадницький клич в р. 1919: „Як Україна не буде соціялістична, то нехай не буде ніякої“. Ті соціялісти викопали гріб Українській Державі, бо в той час, як українська армія і українські патріоти закладали що-йно підвалини під свою державу, вони вже між собою сварилися за те, чого ще не було. Ці всі соціялісти і тепер розбивають своїми листами українські голоси. Нехай же голос совісти і холодного розсудку скаже Вам, Українські Виборці, кому помагають наші соціялісти?

На когож скаже Вам совість, розсудок і розум віддати свій голос? Одна правда є на світі і оден є табор, що єї заступає, що не в розєднанню але в обєднанню наша сила і будучність. Але це переводить в діло тільки Українське Національне Обєднаннє. Воно єднає в своїх рядах всіх чесних і щирих Українців і творить спільну силу. І тому тільки на листу Обєднання ч. 18. повинні впасти всі українські голоси.

Українські Виборці! Вашим обовязком сповнити свій обовязок супроти рідної землі, супроти памяти дідів і прадідів, для добра своїх дітей — іти одним фронтом до виборів.

Геть з демаґоґами і киринниками! Геть з розєднаннєм народу! Совість і розум кождого чесного Українця велить віддати свій голос тільки на листу **Ч. 18.**

„МИ а ВИ“.

Хорони мене, Господи Боже, перед моїми приятелями, бо з своїми ворогами я вже сам дам собі раду.

Соціялістичний бльок ч. 22 завзято поборює кандидатську листу УНДО, себто листу ч. 18, а щоби широким масам народа вясувати причини, які його до тої роботи спонукують, видав 5 с.м. однодніввку п. н. „Виборчі Вісти“, у яких справа „як найточнійше“ обговорюється. Дуже це добре сталось, бо тепер закиди Бльоку ч. 22 проти листи УНДО уняті вже у певну конкретну форму, так що нема вже потреби полягати на непровірених вістях, а тим самим можна вже на них дещо і відповісти.

У передовиці згаданої однодніввки п.н. „Ми а Ви“ по вступній лайці на провідників Обєднання читаємо ось що:

„...Нам разом з Вами йти дуже трудно, не по дорозі, бо: 1) Ваш спосіб думання для нас чужий, перестарілий. 2) Народні маси, наше селянство чи робітництво Ви призвичаєні вважати тільки ступнем свойого вивищення, заборолом своїх партійно-станових інтересів — а часом тільки погноєм своєї особистої карієри!

Селянські маси знаєте Ви здебільше тільки в часі виборів. А цілу свою працю над ними обмежуєте до високопарних фраз, принагідних промов. І Вам здається, що цього рода праця цілковито вистарчає... Та инакше Ви й не можете думати. Ви жиєте виключно минувшиною. В теперішности животієте. В будучність не дивитеся, Вона за далека для Вашого зору. Навіть теперішність бачите тільки так далеко, як далеко сягає кінець Вашого вузкопартійного носа. Партія понад все! От Ваша не висказана, а в політичному житті перепроваджувана девіза! Ви не хочете, чи не годні бачити і зрозуміти того, що життє йде вперід, що все пливе, а що виразно бачать люде, які стоять осторонь Вас. Зрозумійтеж тому, що Ви цілим своїм єством, своїм способом думання, своїм недоцільним поступованням представляєте світ „вчора“, а ми, на яких накидаєтесь мокрим рядном, думаємо про „завтра“. От в тім і основна причина розходження між Нами а Вами“.

Отже вже знаємо, у чому діло. Покликуючись на повищу енунціяцію Бльоку ч. 22, позволю собі поспитати:

1) У чому лежить суть „перестарілости“ нашого способу думання, а у чому в такому разі „поступовість“ (що ужию сього слова) Вашого? Ваш висказ загальний і дуже неясний, і з нього ніхто не буде мудрим. Треба було висловитись подрібнійше і точнійше. 2) Де є якийнебудь конкретний доказ на це, що ми „народні маси вважаємо ступнем свойого вивищення“? Чи знаєте, Панове, хочаби оден такий випадок, деби член УНДО на народніх масах зробив карієру? Для кого з УНДО „народні маси служили погноєм його личної карієри“? 3) яке зарядження управи Обєднання приблизно управнює до твердження, що для його провідників, чи членів, „партія є понад все“? 4) У чому лежить цей світ „вчора“, який у розумінні Бльоку ч 22 представляє УНДО, а у чому лежить це „завтра“, яке у розумінні Бльоку він сам представляє, чи там може кандидати його листи? 5) Чи не думаєте, Панове, що то всьо, що Ви подали „як основну причину розходження між Вами а Нами“, що це все є гра пустих слів, реторика без змісту, себто кажучи по нашому, переливання з пустого у порожнє? Зважте, Панове, самі, чи воно ялось такими високопарними, а нічого не кажучими фразами кормити сільських читачів, числячи очивидячки на їх малокритичність і їх малу орієнтацію у штудерностях „вищого стилю“? А як рахунок на сю малокритичність заведе, якщо покажеться, що наш селянин, мовляв, не такий дурний, як собі уявляєте?

Позвольте, Панове, що до того додам ще одно питання, дуже важне і вельми дразливе:

Виступити проти одноцільного народнього фронту, це річ дуже погана і в мойому розумінні впрост — злочинна. Чим, Панове, цю погань оправдуєте?

Тим, що „наш спосіб думання перестарілий“? Навіть якби так і було, то признаєте, що це до розбивання народнього фронту ще ніяка рація! Чи тим, що ми буцімто народа уживаємо як погною до роблення карієри? Панове, де хочби тінь доказу на це? Наколи Ви маєте докази на це, а мовчите, то поповняєте злочин супроти народа, бо позваляєте і далі на того рода ганебні практики. Прийміть впрочім, Панове, до відома, що як довго доказів на це своє твердженнє не даєте, то я цей Ваш висказ пятную ось тут прилюдно як нікчемну клевету!

Брехнею, Панове, воюєте, і дивна річ, що її не соромитесь! Як можна написати таку брехню: „...Правда, відступали проф. Зубрицькому третє місце і то тільки тому, щоб його популярним іменем допомогти до побіди двом першим кандидатам“. (Виб. Вісти ст. 2, стовпець другий), колиж правдою є, що УНДО заявило готовість взяти п. З-ого на друге місце! — Отжеж о що Вам, Панове, властиво розходиться? Чи програма Обєднання Вам не до вподоби? Про це не говорите ані слова; тому мушу приняти, що на програму годитеся. Виходить отже, що Вам люди з Обєднання не до смаку. Це признаєте впрочім самі вповні. Але питаюсь, чому? Чи Вони допустились якоїсь нечести народньої? Чи народню справу продали за гроші? Чи на народній справі зробили карієру? Прошу дуже, скажіть! Не щадіть нікого, але говоріть правду!

Вам Обєднання не до смаку, бо це, як кажете, „партія здебільша меценасів і пралатів“ (На 47 членів Центрального Комітету у Львові є 14 адвокатів і 4 священики, між тими оден канонік). Чи це для Панів вистарчаюча причина до зорґанізування контракції на розбиваннє українського фронту? Панове, що буде, як всі, що позасновували або вели читальні, кооперативи і кружки „Рідної Школи“, всі, що виголошували відчити та промови на вічах і ріжних зборах, всі, що писали у часописах, і Бог зна, що ще иншого робили, зажадають для себе мандатів?

Прецінь Ваш чоловий кандидат міг вийти з лісти Обєднання і напевноби вийшов, наколиб з неї кандидував. Чиж голос сумління не говорив йому, що повинен іти разом з народньою орґанізацією, хочаби навіть прийшло йому здавити в собі свою нехіть до Дра Загайкевича, в якої причини не наше діло входити? В справах народніх такої ваги, як вибори до сойму і сенату, особисті симпатії і антипатії повинні зійти на далекий плян, а на першому пляні мусить стояти **засада єдности і карности.** Наколи п. Зубрицький мав це почування в душі, що честь народня не позваляє йому фіґурувати на одній лісті з Дром Загайкевичем, то повинен був прилюдно подати причини, причім не мав ніякої потреби щадити Дра З-а. Але подавати як оправдання свого поведення лиш це, що Др. З-ич „представляє світ „вчора“, а п. З-ий „думає про завтра“, — такого оправдання ніхто не пійме, бо це і для самого автора статті остане нісенітницею. — Для всякого неупередженого і справедливо думаючого чоловіка це одно є певним, що п. Зубрицький міг кандидувати з листи Обєднання, бо Обєднанне само заявило готовість взяти його на друге, отже цілком певне місце. П. Зубрицький також засадничо не був тому противний, щоби з листи УНДО кандидувати. Розходилось лише о особу Дра Загайкевича. Обєднання жадало полишення його на першому місци, п. Зубрицький домагався, щоби не лише прізвище Дра З-ча зістало счеркнене з листи, але і також, щоби і він сам зістав усунений з громадянського життя. Річ ясна, що Обєднання на таке домагання п. Зубрицького не могло дати своєї згоди, і річю зайвою булоби тут говорити про те, чому?

П. Зубрицький пішов тепер до соціялістичного бльоку ч. 22 і там його кандидатуру поставили на першому місци. Завдяки тому маємо в перемиському окрузі дві акції виборчі, що себе на велику втіху наших недругів взаїмно поборюють, акцію виборчу Обєднання і акцію виборчу Соціялістичного Бльоку. (Про чотири инші не говорю, бо вони відай відгривають меншу ролю). І питаюсь, чи мусіло так бути? Чи мотиви чисто особисті мусіли взяти верх над народньою ідеєю, над засадою єдности, карности і доцільности? Чи не є це образ анархії і безладдя, які народ наш, о скількиби розпаношились, будуть мусіли довести до руїни?

Не хочу днесь бавитись в пророка і не буду предсказувати як виборці відгукнуться на цю цілу „виборчу роботу “Соціялістичного Бльоку ч. 22, маю одначе повну надію, що її оцінять так, як вона на це заслугує, себто як роботу руїнницьку. Та як небудь воно і буде, це одно остане річю певною понад усякий сумнів, що виборчі афіші Соціялістичного Бльоку ч. 22, як і згадана однодніввка остануть на довгі часи сумними документами нашої національної політики з часів польської влади, документами, що як не мож більше пророчисто і вимовно свідчать перед світом і перед нами самими, як нам ще дуже а дуже далеко до підняття і ведення навіть безоружної визвольної боротьби.

Роман Гамчиневич.

PS. Ця стаття була вже зложена, коли появилась друга однодніввка Соціялістичного Бльоку ч. 22 пн. „Укр. Виборець“. У тій однодніввці міститься знаменна стаття п. н. „Як виглядають заслуги Дра З-а?“ і цій статті хочу ще додатково посвятити пару слів.

Стаття знаменна тим, що редакція однодніввки відбуває в ній цілий суд над Дром З-ем, вичисляючи йому „без милосердя“ його гріхи мало що не від уродин. Отжеж які це гріхи? Їх реґістер ось такий:

П. З-ч будучи ще за часів австрійських послом до віденського парляменту, не давав ніколи вибирати себе до комісій, бо там треба було працювати! — В часі, коли Др Лев Бачинський в парляменті у Відні виголошував свою обструкційну промову, Др З-ч був в Перемишлі і в каварні Габсбурґ розпитувався у поодиноких громадян, що чувати у Відні!

В р. 1914 австр. команда назначила Дра З-а інструктором Січових Стрільців в Перемишлі, а він їх зусім не муштрував! — Раз поїхав буцімто в ділах Стрільців до Львова і сидів там аж три дні та весело забавлявся! — П. З-ч винуватий тому, що Сх. Галичини не прилучено до Великої України, чого домагались, розуміється само собою соціялісти! — Др З-ч злегковажив собі в р. 1923 славної памяти „Верховну Раду“ і довів до її розвязання через саме громадянство (а треба знати, що це була „орґанізація“, якої потреби ані пожитку абсолютно ніхто не міг зрозуміти, і яка цілком була непотрібна)! Ітд.

Подивляти лиш мушу автора статті, що так завзято позбирав до купи усі ті закиди, думаючи, що Бог зна, що сказав світові! А я кажу, що кінь сміявбися з таких дурниць. Щож це за сенс, витягати ріжні непровірені дурниці з перед 10 — 14 років, щоб лиш повалити ненависного суперника? Як панове нічого ліпшого не мають „у своїй теці“, то дійсно шкода було часу, труду і грошей не так марні теревені! Чи Панове справді не годні того поняти, що видвиганням таких дітвацьких нісенітниць лиш осмішуєтеся? — Р. Г-ч.

Як голосується?

Тому що наші люди перший раз будуть тепер голосувати — дальше тому, що в голосуванню взагалі возьмуть перший раз всі жінки і 21 літні парібки та дівчата і вони не знають, як відбувається голосованнє — подаємо потрібні вказівки і пояснення:

Голосованнє до сойму відбудеться дня 4. березня, а до сенату 11. березня. Голосуваннє розпочинається о годині 9 рано і о годині 9 вечером кінчиться. В останніх годинах правдоподібно прийде найбільше людей до голосовання і через те може бути великий стиск, тому не треба голосовання відкладати на останню хвилю, але можливо найвчаснійше віддати свій голос.

Повітові виборчі комітети „Обєднання“ будуть старатися на час передати місцевим виборчим комітетам „Обєднання“ відповідну скількість виборчих карток з видрукованим числом „Обєднання“

18

Хто таку картку з числом 18 вчасно одержить, нехай переховає її старанно і чисто, щоби опісля виборча комісія не уневажнила її. Та картка з числом 18 мусить бути тільки

біла і на ній має бути лишень число 18. Колиб хто не мав картки з друкованим числом, то може її сам собі зробити з чистого білого пасеру, написавши чорнилом на нім виразно число

18

Треба старатись, щоби на картці голосовання не було ніяких лініок і рисунків. Тут має бути тільки число 18.

Коли вже кождий виборець приготовить картку для себе, жінки і 21-літних дітей і допильнує, щоби всі його знакомі, свояки і приядели мали також такі картки — то в неділю дня 4. і 11. березня треба в гурті піти до того будинку, де відбувається голосованнє. По черзі входять до середини хати, в якій на середині є стіл з виборчою урною, а поза столом сидить комісія разом з мужами довіря. Коли на якого виборця прийде черга, він зближаєся до стола і вимовляє голосно своє імя і прізвище. Член комісії дивиться до спису, чи виборець є в списі і дає йому коверту, на якій є урядова печатка голови окружної виборчої комісії. **Коверт, на яких нема печатки, не приймати, але домагатися коверти з печаткою.** Одержавши коверту, треба подивитись, чи вона в середині порожна і чи не має якої картки з иншим числом. Опісля треба вложити до цеї коверти принесену з собою картку з ч. 18 і віддати її голові виборчої комісії, котрий **є обовязаний на ваших очах кинути її до виборчої урни.** Колиб хто з комісії зажадав від виборця доказу, що він дійсно є тим чоловіком, що записаний на листі виборців, то треба йому показати або виказ особистий, або пашпорт, або військову книжку. Тому треба ці документи взяти зі собою. Колижби хтось не мав жадного з цих документів, то може покликатися на двох свідків, які є особисто знані бодай одному членови комісії. Віддавши свій голос на число

18

сповнив виборець свій український обовязок, бо голосував на листу загально-української орґанізації політичної УНДОбєднання. Але ще не конець на тім.

Тесер кождий свідомий український виборець повинен іти в село і припильнувати, щоби всі його знайомі чесно сповнили свій народний обовязок і віддали голоси на листу ч. 18. Тих, що ще надумуються, повинен свідомий виборець переконати, що його національним обовязком є — голосувати на загально-українську листу ч. 18. Одно прихильне і в пору сказане слово нераз більше поможе, як стоси відозв і солодкі намови киринницьких аґітаторів.

Сповніть обовязок!

Четверта рада.

ЯК ТРЕБА ПРАТИ ШОВКИ.

Шовкові матерії раціонально прані, продержаться літами, не тріскаючи і не крушачись. Не треба їх однак намочувати в горячій воді лише тільки легко видусити руками в зимнім розчині **Radion-у.** Завдяки незвичайним очищуючим прикметам, прислугуючим **Radion-у,** вистарчить те цілком для усунення бруду. По випранню треба шовки переполокати в зимній воді, додаючи до неї оцту в цілі утримання полиску та свіжих кольорів матерії. Спосіб сушення шовкових матеріялів має також велике значіння для їх тревалости. **Шовки треба завинути** в полотно і прасовати не зовсім сухі. Задержують тоді вони свій полиск.

Є то тільки додаткові чинности, бо

Radion сам пере.

До сільських жінок!

В неділю, д. 4. і 11. березня зі своїми вітцями, мужами і братами маєте стати до виборів як рівно-управнені горожанки і віддати свої голоси на послів і сенаторів.

Українські жінки! Коли настала велика війна і Ваші чоловіки, брати чи вітці пішли на поле бою, Ви вхопили за плуг, косу, ціп і сповнили все, що треба було. Завдяки Вашій пильности і праці наша земля не стояла пусткою, коли забракло мужеських рук до праці.

Ваші серця краялися, коли з поля бою надходили сумні вістки, що „нашим не ведеться". Ваші серця крівавились, коли впала наша державність по обох боках Збруча. Біль стискає Вашу грудь тепер, коли бачите, як в часі теперішних виборів Українці розбились на партії і грозить їм втрата половини своїх представників. Тому Ви, жінки, своїми голосами маєте задокументувати, що бажаєте єдности, що картаєте всяку кириню і тому всі свої голоси віддайте тільки на **листу ч. 18.** Укр. Нац. Дем. Обєднання! Як трафиться, що муж чи брат котрої з Вас є запоморочений соціялістичною чи комуністичною дурійкою, то розтрясіть йому сумлінне і пригадайте, що той, котрий ломить національний фронт, є зрадником. Там де Ваші мужі брати ідуть в національнім фронті і віддають свої голоси на ч. 18, там будьте їм помічні радою і заохотою.

Бо ходить тут о великі речі — о національне представництво нашого народу, ходить тут о Вас, о Ваші діти, о великі скарби українського села!

Соціялісти і комуністи піднесли кличі знесення церковних слюбів і релігійного виховання дітей. Чи хочете, щоб Вашим донькам давали слюби якісь урядовці, а опісля давали їм розвід? Чи хочете, щоб Ваші діти виховувались без релігії, щоб зі школи хрест викинено?

Такої хіба **жінки нема** між українськими жінками.

Тому всі, українські жінки, ставайте в однім фронті під жовто-синім прапором Обєднання і карткою з ч. 18 віддайте голос за Обєднаннєм, в обороні цілости українського народу і в обороні українського жіноцтва.

Жінки! будіть зі сну свої сестри, нехай всі вони стають в однім фронті. — Будіть їх до оборони релігійних почувань, до оборони родини, і до оборони ваших власних прав як жінки і матери. Памятайте, що українських жінок є так багато, що вони можуть рішити про те, як мають випасти вибори, бо жінки при виборах, то сила і могучість! Тому всі явіться в дні виборів зі своєю карткою з ч. 18 і віддайте її до урни.

Не легковажіть хвилі! не відтягайтеся! Голосуйте на одиноку щиро-народну листу ч. 18, бо лиш вона запевнює Вам оборону того, що є для Вас найсвятіще і найдорожче.

Памятайте, українські жінки, що день голосовання є пробою Ваших сил і пробою Вашої політичної зрілости!

ЩО ТРЕБА ПАМЯТАТИ!

Аґітувати вільно лишень у віддаленню 100 метрів від виборчого льокалю.

Кождий виборець повинен памятати, що вибір українського посла „Обєднання" може залежати від одного голосу. Тому кождий свідомий український виборець повинен старатись, щоб ні оден голос не був змарнований для листи ч. 18.

Памятати також треба, що по закону будуть отсі карти голосовання неважні:

1. Карти голосовання, вложені до коверти, на якій нема урядової печатки.
2. Карти до голосовання пусті (без числа листи).
3. Карти до голосовання иншого кольору, як білий.
4. Карти голосовання, як знайдено їх в коверті більше і коли мають ріжні числа — всі є неважні. Колиж в коверті є дві або більше карток з тим самим числом (нпр. з ч. 18) то важна є лишень одна картка.

Перед сумною подією...

І так, дійсно, стоїмо перед сумною подією... Українці підуть до виборчої урни окремими, розбитими групами і партіями... Чим це може погрожувати? А дуже і дуже сумними наслідками! Не треба бути пророком, щоб предсказати, що ми не осягнемо і половини того числа послів, яке моглиби ми осягнути, колиб усі Українські партії і уґруповання створили спільний бльок усіх українських партій. Але до цього не дійшло. Вибори 1922 р. на Волині не послужили для нас гідним наслідування прикладом, що дійсно доказав правдивість прислівя „в єдності сила". Тоді всі Українці: — націоналісти, інтернаціоналісти, буржуї і пролетарі пішли збитою лавою і успіх був блискучий: — ні один чужинець не отримав мандату на наших західних землях. А тепер? Ми скоро побачимо прикрі і сумні наслідки нашої розпорошенности, як в останній хвилі не спамятаємося!!

Хто винен? Це питання вертить голову кожного Українця, для кого українська справа не є беззмістовна порожнеча. Кожний кулик своє багно хвалить. Так і в нас: кожна партія — себе хвалить; тільки, мовляв, вона одна є правдивою виразницею і защитницею народних інтересів, решта — то запроданці, від яких все зло і порока. І кожда з партій звертається до народу з закликом бути свідомим своїх інтересів, бути дісциплінованим і голосувати на її кандидатів. І народ, народ-маса, — послушний карний Він подекуди отуманений піде за своїми проводирями і віддасть голоси на демаґоґів, бо то їх провідники, а тим самим наложить і хрест на загальну українську справу... Отже народ, народ-юрба не винен; він чесно виконає свій обовязок. Вся вина, непростима вина, паде на демаґоґів, — на проводарів партій, тільки завдяки їхнім дрібним, часто особистим непорозумінням, амбіціям і мертвим пунктам партійної програми, вони не знайшли у себе самих того зрозуміння ваги моменту, загальних інтересів і тієї карности перед народом і історією, якої домагаються тепер від товпи; тільки завдяки незгоді проводирів у виборах 1928 року опинимось перед доконаним фактом — розбитого корита. — Василь Курило, село Ґлушин, пов. Сувалки почта Краснополь.

РОМАН ГАМЧИКЕВИЧ.

Основна правда національна.

Поневолена нація прав своїх, а радше свойого істнування, може боронити лиш дорогою як найтіснійшої орґанізації, якої основами є єдність і карність, приноровлені до народнього життя аж до останньої консеквенції. Сю єдність і карність мусить берегти кождий Українець і кожда Українка під грозою національної неслави, бо хто свідомо ломить ці дві основи нашого буття, цей також з повною свідомістю підготовлює почву під нашу національну загибіль.

Таких орґанізацій, що їх метою і завданням є оборона нації, у нутрі народа не може бути більше як одна, але до тої одної орґанізації повинні належати усі свідомі Українці без ріжниці стану, пола і віку, причім кождий член орґанізації обовязаний є по силам своїм причинятись до її розвитку і закріплення, а в разі потреби і до її санації. Бо так, як є лиш одна правда на світі, так може бути лиш одна програма для поневоленого народа, а програмою тою є: уможливити собі перебування лихоліття і промостити собі шлях до визволення. Ця орґанізація, це ніяка партія. Це є обєднання усіх членів нації під народним стягом у одну орґанічну цілість, у цілість на лад живого людського орґанізму, що спосібний є до плянового думання і виконування своїх думок, тому, бо має мозок і орґани, якими мозок кермує. — Иншої дороги для поневоленої нації нема.

Дописи.

Сянік. Дня 21. II. відбулося чисельне віче робітниче, в якім взяли участь робітники з фабрики ваґонів і міста Сянока. Ухвалено одноцушно, що всі робітники-Українці будуть голосувати на загально-національну листу Обєднанне ч. 18. Висловлено погорду киринникам, а то: Зубрицькому і Ґонтарському, які розбивають національний фронт. Висловлюють здивованнє, що урядовці українських установ, якими є Зубрицький і Ґонтарський, замісць служити прикладом карности і єдности, ширять кириню та хаос ізза особистих, низьких мотивів. І тому взивають Голов. управи „Просвіти" і „Рідної Школи", щоб завели національну карність серед своїх урядовців. — **Йосиф Давида** слюсар машиновий фабрики ваґонів в Сяноці.

Нагачів, пов. Яворів. В нашім селі відбулось величаве віче У.Н.Д. Обєднання, на якім було понад 1000 людей. До президії вибрано пп. Льоду Ілька, Василя Козака, секретарював М. Пасічинський, студ. прав, який розвиває в селі хосенну діяльність. Промовляли: п. канд. А. Бачинський, Др Карпяк, Др Семчишин, Дацько, Сойко, о. Антонів, п. Турко, взиваючи вічевиків до єдности. Віче одногосно ухвалило віддати голоси на листу Обєднання ч. 18. По відспіванню гимну вічевики розійшлися з піднесеним духом.

Підгородці, пов. Сколе. Дня 12. II. відбулось у нас передвиборче віче Обєднання, на яке прийшло богато селян не лишень з нашої громади, але також і з дооколичних

Казки І. Наумовича.

Як два шевці-куми, заходили до пекла.

В однім місті були собі два шевці сусіди і куми. Один із них був богач, другий бідний. У богача не було ні одної дитинки, у бідного аж шестеро. Богач заколов годовану свиню, а бідний приходить та каже: кумо, можеби ви і мені дали кусник мяса, щоби дітям в борщ кинути.

Богач захмурився на бідного та щоби єго спекатися, відрізав кусник ноги та кинув єму і каже: на, іди собі до чорта.

Бідний взяв, та так і зробив, як богач сказав, що з тим кусником мяса зайшов аж до пекла, до чорта. Коли лиш отворив браму, питає єго чорт: а се для кого ти несеш то мясо? — Для вас, чортів, відповідає швець. Ну, каже чорт, коли для нас, то неси єго до найстаршого Люципера. Но не забудь, як він прийме то мясо, то проси єго, щоби тобі за него дав червоного когутика, що коло него сидить.

Зайшов він перед Люципера, а той єго змірив очима від стіп до голови, та питає єго: що ти шевчику хочеш? — Ой каже, приношу вам зі світа мяса, та прошу, щоби ви приймили, а мені за то дали вашого червоного когутика, що коло вас сидить.

Люципер тоді добрий був, та дав єму того червоного когута. А то такий когут був, що за кождий раз що запіє, то червонець єму упаде з дзюба. Так єму казав той чортик що єго до пекла впустив.

З великою утіхою побіг наш шевчик з когутом до дому, а там діти страх голодні, плачуть хліба. А швець повідає: Не плачте діти, від нині будемо чутися в добрі. Та поставив когута на столі, та каже. Запій когутику, — а когутик „кукурику", та як лиш спустив дзюб, а з дзюба брень червонець на стіл. Запій ще когутику! Він знов запіяв, знов червонець, ба до вечера тільки червонців напіяв, що була з кварта. На другий день від рана до вечера когут лиш піє та піє, та напіяв велику купу червінців, та не було у него чим перемірити, посилає швець синка до свого кума, щоби пожичив чвертку. Перемірив, сховав, та відіслав чвертку назад, а за обручем лишився один червонець; дивиться богач, каже: а то він звідки тільки червінців має, що їх аж чверткою мірить?

Приходить богач до бідного, та каже: куме, а ви де набрали тільки червінців, що їх аж чверткою мірите? Або мені скажіть, а як ні, то я іду до суду, скажу, що ви десь когось зарабували.

Напудився бідний тай каже: Не йдіть до суду, я вам все по правді скажу. І сказав все, як було.

Ще того самого дня набрав богач богато мяса, несе до пекла. А той чортик, що при дверех, скоро го побачив, отворив двері та повідає: О добре, що ти до нас самий зайшов, ми уже давно ждемо на тебе. Та як зайшов богач у пекло, уже єго ніхто не бачив, щоби відтам повернув.

Наука з того: 1) даєш бідному давай а не лай 2) не дуже лакомся на богатство.

Як один розумний швець записав чортови душу, а таки до неба дістався.

Був ще один швець в однім місті, що мав богато дітей, а не годен був їх виживити, та записався з жінкою і з дітьми нечистому духови. Чорт давав єму кождого дня по пять сороківців.

А то ще тоді було, як Ісус Христос з апостолами по світі ходили. Та прийшов Ісус Христос до того шевця з апостолом Петром і просяться на ніч. Швець не знає, як то подорожні люди, но що був доброго серця, то приймив їх і погостив по людськи.

Переночувавши і поснідавши, коли відходив Ісус Христос, питає шевця: Що вам майстер за нічліг залежиться?

— Хорони Боже, каже швець, щоби я від подорожного що приняв.

— Ну, каже Христос, коли грошей не хочете приняти, то може хоть яку ласку.

— Га, каже швець, за ласку то прошу Коби ви годні так зробити, що хто на той шевський стільчик сяде, щоби уже не годен був з него встати, то раз; а друге, що хто до моєї хати вікном загляне, щоби уже не годен був дальше йти; а трете, що хто потрясе тую сливку, щоби на тім місті зістав.

— Най ти так буде! сказав Ісус Христос і відійшов.

Тепер, як уже минув речичець, що чорт мав приходити по єго душу, явився він на саму ту годину, та каже: майстер ходи, підемо, де знаєш.

— Ой, каже швець, як іти то йти, то нема що й говорити богато, лиш на дорогу ще повечеряємо. А ти собі тимчасом спічни, та сядь собі на той стільчик.

Чорт утішений, що уже зараз возьме душу, сів собі на стільчик, но коли прийшло встати, ані руш. А швець єму каже: Ну, та що сидиш? Ходи, я уже готов.

Зміркував чорт, що то якась для него недобра справа, взяв проситися: ой пусти мене, пусти.

— Ну, каже швець, пущу тя, але ще сім літ будеш мені по пять сороківців давати. Пристаєш на то?

— Пристаю, каже чорт. Тай пустив єго.

Минуло сім літ, знов на свою годину приходить чорт по душу; но уже боїться йти просто до хати та заглядає через вікно, чи швець уже повечеряв. А швець, побачивши єго, каже:

Ну підем, я уже готов.

Але ба, чорт хоче йти, а ту ані кроку зробити, стоїть гей пень на місци.

— Ну чого стоїш, каже єму швець.

— Ага, каже чорт, я виджу, ти мені знов таке зробив. Но я тобі ще дам 7 літ, не муч мене, та пусти мене.

— Добре, каже швець і пустив єго. За сім літ знов приходить чорт уже боїться йти і під вікно, та став з далека в садку, лише кличе: Майстер, ходи, бо час.

— Ой каже майстер, я сам знаю, що час, та йдем таки всі з тобою і жінка й діти, лиш на дорогу нема що готового їсти взяти, то заким ми зберемся, натряси но нам ще сливок, щоби було що на дорозі перекусити.

Чорт утішений, що уже кілька душ має готових, як возмеся трясти сливки, натряс, но уже і з місця не рушиться.

Держить єго день, два, три, чорт кричить, проситься, ричить гей віл, аж наконець каже єму швець: пущу тя, но щоби ти ніколи уже не вертав на світ. Чорт обіцяв, що не верне і швець пустив єго.

Жив, жив швець, пристарав великий маєток, но прийшла на него і смерть. Коли умирав, казав собі фартух приперезати, і казав: не пустять мене до неба, бо я записався був злому духови.

Іде швець до неба, правда не пускають, повідають: Чому ти до неба не записався, а до пекла? Ту для тебе місця нема. Но швець був розумний, роспростер свій фартух та сів на него і не хотів уступитися. Зробився крик, а св. Петро йде до Ісуса Христа, та повідає: Що робити, що швець пхаєся доконче, і не хоче уступитися. А Ісус Христос каже: Пусти єго, таже він нас на ніч приняв. От най там сидить коло дверей, та най шиє чоботи!

Смішна то байка-небилиця, но наука в ній така, що за милостиню відпускаєся богато гріхів.

сіл. Віче отворив Всч. о. Воскрес, котрий покликавши на секретарів пп. Матія Савуляка і Осипа Щура, представив кандидата на посла п. Максимовича і гостей зі Сколього. Віче випало дуже гарно, хоть трех пяних поляків і двох наших хрунів старались за всяку ціну розбити віче. Кілька разів п. Максимович картав галабурдників. Але два наші хруні, (оден нещасний кандидат хрунівської листи в р. 1922, а другий такий самий макогон, який богато наших людей скривдив) разом з пяницями переривали промову п. Максимовича і кричали, що не будуть голосувати на листу ч. 18, бо то „буржуї", а заохочували голосувати на листу ч. 1. Але нарід просив п. Максимовича, щоб не уважав на хрунівські вигуки і він говорив довго і гарно. Віче закінчилось приреченнєм всіх вічевиків, що одною лавою підуть до виборів і всі віддадуть свої голоси на листу ч. 18. Укр. Нац. Дем. Обєднання.

Залуж, пов. Сянік. Дня 12. лютого відбулись у нашій парохії два віча, в Залужу і Віськім — під проводом пароха о. Андрейчика. На обох вічах політичний рефетат виголосив п. Чубинський з Перемишля. На обох вічах ухвалено одноголосно віддати свої голоси тільки на щиро народну листу ч. 18, бо тільки загальне національне УНДОбєднаннє дає запоруку, що достойно буде заступати наш нарід та боронити наших прав.

Павлокома, пов. Березів. В нашім селі відбулись передвиборчі збори д. 13. II. с. р. П. Прокіп в довшій промові представив великі заслуги загально національної орґанізації Обєднаннє і візвав вічевиків, щоб свої голоси віддали на листу Обєднання ч. 18. В дискусії забрав голос п. Мудрик Андрей і заявив, що увесь наш нарід повинен одною лавою іти до виборів і як оден муж та одна жінка голосувати тільки на листу Обєднання ч. 18. П. Михайло Коляса картав п. Зубрицького за те, що він проломав національний фронт і вчинив кириню, за те стратив він довіре в наших людей. Врешті вічевики ухвалили доложити всіх старань, щоби громада Павлокома всі свої голоси віддала на листу ч. 18. В другій *резолюції віче гостро* осудило тих інтелігентів, що розбивають національний фронт Обєднання і вносять на села кириню і роздор. — Іван Дзівик.

Королівка, пов. Борщів. У нашім повіті селяне геть гонять виборчих дурисвітів, які занюхали сало тай товчуться по селах як коти. Вони то нам обіцюють тільки панського поля, що аж вже за богато... Гадають тоті дураки, що ми селяни такі дурні тай вже нічо не розбираємо. Такий дурачиско плете, як в горячці, що як стане послом, то зараз землю дасть — язиком. Ніде землі не добуваєсь язиком, але силою. А та сила є в єдности народу. Тому хто хоче нам землю дати, той повинен всюди заохочувати до єдности, бо лиш зєдинені Українці добудуть землю. А хто розбиває ту єдність і не хоче при виборах іти разом, той не землі нам бажає, але собі мандату. От тому в нас гонять всяких партійників. Ми селяни вже не дурні і знаємо, що партії видумують всякі паничі, аби нам мужикам харамана гнути. Тому в нас тепер лиш є дві партії УНДО і радикальна. Але ми селяни домагаємось, щоб і ті партії погодились. А жадаємо при тім не лиш землі, але хочемо нашим діточкам передати ненарушену нашу рідну Церкву і дати їм рідну школу. Домагаємось також, щоб наші священики-целебси за селянські потреби менше брали, то будуть мати більшу пошану, та щоби селян в церкві на проповідях злодіями і діяволами не називали. Бо ті, що на вічах промови говорять проти священиків і церкви, це використують і відтягають наших людей від церкви.

Йосиф Сиридюк.

Дідушиці, пов. Стрий. Дня 15. II. с. р., на празник св. Стрітення, прибуло до нашого села аж двох радикалів з під ч 22 — сам кандидат на посла Миханьо Рудницький, міщанин зі Стрия і Др. Домбчевський з Миколаєва н. Дн. і хотіли конче відбути в нашім селі передвиборче радикальне віче. Порозліплювали свої відозви, але зараз посумніло їх радикальне серце, бо побачили, що наші люди поздирали їхні відозви і покидали в болото. Попалися до села, де є около 1500 виборців, а ту відразу нема надії. Стали ходити по селі від год. 10 рано до 6 вечером, чіпали людий по дорові, але не могли нікого намовити на віче. Вкінци зайшов п. Рудницький до крамниці, де застав случайно кількох громадян і пробував ту мастити себе передними клеветами на Ундо, а величати радикальне ч. 22 як самих рільників. Та вже по кількох словах рільники з села дали рільникови з міста повчаючу — рішучу науку, щоби вертали до Стрия, бо у нас нема жиру для радикалів. Спокійна характерна постава села так їх упокорила, що пробували ратували себе і признали слушність селови за те, що тримаєся Унда. За те село подивляло їхню безличність, як то вони дешевим коштом загадали використати випрацьовану літами національну свідомість і характерність нашого села. Чому Ви не їдете на села, діткнені хлібоїдством та сельдурством, а простягаєте радикальну руку по готове? Не одна то ще каня припльонтаєся до виборів до села — та ми потрафимо якось обігнатися. — Громадянин.

Угринів, пов. Сокаль. У нас відбулось польське передвиборче віче, де якісь аґітатори пускали тумана людям в очи. Але наші люди збували всі ті теревені сміхом. Опісля оден панок став питати людей, хто зголоситься до їх комітету. Люди мовчали, а тоді бувший писарчук зачав вписувати Українців до комітету, от як Василя Качуревського, Івана Ковальчука і Павла Тацюна, а решта самі поляки і жиди. Розуміється, що якби ті три наші господарі не хотіли належати до комітету, то їх не вибираноби. Цікавий собі чоловічок, от-той Качуревський. Він був колись свідомим Українцем, опісля затуманив собі голову сельробівськими небелицями — уважав себе пролетарем всіх країн і врешті опинився в польськім комітеті. Але наші люди знають, що нові спасителі, сельроби та всякі соціялісти, то лиш киринять при теперішних виборах і тому всі наші громадяни віддадуть свої голоси на листу ч. 18.

Що чувати в світі?

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ міністер рільництва Смірнов скинувся свого уряду, а на його місце прийшов новий міністер Кубяк. Причина цеї зміни в тім, що селяни не хотять заповідармо продавати збіжа большевицькому урядови і він не може виживити міщухів та жовнярів, а також не може вивезти збіжа за границю, яке контрактово зобовязався доставити. Большевицькі комісарі жидки в багатьох місцях силою відібрали від селян збіже і заявили, що це збіже є сконфісковане. Це долляло оливи до вогню і селяни тепер збіжа зовсім не дають. Отже погрози, арештовання „кулаків" і конфіската збіжа погіршила справу. Тому Сталін перервав свою подорож на Кавказ і вернув до Москви, щоби бути дома в цій небезпечній для большевиків хвилі. Зараз відбулась нарада міністрів і міністер рільництва Смірнов, заявив, що комісарі перетягнули струну, відбираючи збіже селянам і арештуючи їх. Як так дальше буде, то грозить небезпека, що селяни вже з весною висіють збіжа лишень тільки, кілько їм треба до домашного вжитку. На це Сталін гостро сказав, що уряд мусить тепер мати збіже, для війська і маринарки і тому треба силою відібрати збіже селянам. Тоді Смірнов заявив, що він не може брати на себе відвічальности за таку політику і складає свій уряд. Отже Сталін тепер безрадний. Бо коли у війську настане голод, то тоді треба на большевицьку владу положити хрестик. А коли, як цего хоче Сталін, силою відбереться збіже від селян, то вояки про це довідаються з листів від своїх родин, і тоді також для большевицького уряду вибє остання година. Отже ні взад ні вперед. Але уступлення Смірнова ще не закінчило спорів в раді міністрів. Проти політики насильства Сталіна виступив Калінін. Він є селянським сином і противиться, щоб селянам силою відбирати збіже. Також між Сталіном а Риковим настав спір. Кажуть, що Риков розгніваний вийшов зі засідання, сказавши голосно таке: Як так дальше піде, то за кілька літ будемо мати капіталістичну державу. Поки-що не знати, за що погнівався Риков зі Сталіном — але пророцтво Рикова дуже правдоподібне.

НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ на домаганнє президента Гінденбурґа полагодить ще важні наглі справи і що-йно тоді буде розвязаний. Нові вибори відбудуться таки в травні.

ФРАНЦУСЬКИЙ сенат радив над проєктом закона про орґанізацію народу в часі війни. Промовляв також ґенерал Гіршавер, який домагався укріплення німецької границі, бо Німці таки колись нападуть на Францію. Укріпленнє границі німецької буде конче потрібне особливо тоді, коли французька армія вступиться з Надренії і Німеччина буде граничити з Францією.

ІТАЛІЙСЬКА рада міністрів затвердила новий закон виборчий і вже цего року відбудуться вибори до парляменту по новому закону. Цілею нового виборчого закона є — впровадити до парляменту людей освічених, учених, письменників, політиків і тд. Якжеж будуть вибори відбуватись? Насамперід професійні спілки (селянські, робітничі і тд.) а також освітні і добродійні товариства будуть предкладати 800 кандидатів на послів для цілої держави. Ця листа кандидатів буде предложена „Великій Раді Фашистів", яка з цеї листи вибере 400 кандидатів таких, що є достойні бути послами. Що-йно тоді, коли листа буде затверджена „Великою Радою" відбудеться голосуваннє. Кождий виборець має відповісти на таке питаннє: Чи годиться на листу, визначену „Великою Радою? Виборець відповідає „так" або „ні". Коли половина голосуючих скаже „так", то всі кандидати стають послами. Колиж більшість виборців скаже „ні", тоді відбуваються нові вибори. — Розуміється, що такий виборчий закон є добрий лишень для тих народів, що мають свою власну державу.

В АНҐЛІЇ стався великий скандал. Говорять про него і ґазети. А саме вийшло на яву, що оден з найвищих урядовців справ закордонних Ґреґорі надужив свого становища і на підставі урядових вісток спекулював на біржі і то спекулював проти союзниці Анґлії — грав на знижку французького франка. Цей Ґреґорі мав в міністерстві справ закордонних велику ролю. Нічо там не діялося без його відома, особливо в справі Німеччини і Росії. Ціль його політики було — ослабити Росію і посварити її з Німеччиною. Він був тим, що перший наробив райваху, коли Німеччина заключила союз в Рапаллю в р. 1922; він був тим, що переловив лист московського большевика Зіновєва до анґлійських большевиків, в котрім Зіновєв взивав до бунту. Не знати, чи цей лист був правдивий, чи підроблений (большевики кажуть, що був підроблений). Цей лист мав важні наслідки для Анґлії, а саме цего листа так налякались анґлійські виборці, що при виборах віддали свої голоси на консерватистів і через те упав соціялістичний уряд Мекдональда. — Той високий урядовець грав подвійну ролю: з одної сторони стояв нібито на сторожі чистоти анґлійської політики, спиняючи, щоб Анґлія не зближалася до большевиків — а з другої сторони при помочі своєї секретарки і коханки, пані Діне грав на біржі. Але поховзлася йому нога. В грі біржевій — так як в картах. Як щастє не служить, то все програється. І Ґреґорі весь маєток, який був виграв на біржі — програв. Його коханка Діне не могла банкови заплатити тої суми, яку програла. Банк заскаржив її до суду — а в суді все вийшло на яву. Не лишень, що Ґреґорі грав на біржі, але також це, що брав хабарі від нафтярів. Ця подія налякала Анґлійців, бо дотепер такого не бувало в Анґлії. Єї урядовці відзначались ретельностю. Тому парлямент вибрав окрему комісію, яка має прослідити справу Ґреґорія. Побоюються, що ця комісія викриє ще і инших високих урядовців, які були в спілці з Ґреґорієм. — Додати треба, що Ґреґорі перейшов на католицизм і був дуже прихильний Польщі. Це, що Анґлія змінила в двох останніх літах свою політику супроти Польщі, приписують Німці Ґреґорієви.

АМЕРИКАНСЬКИЙ уряд, як ми вже писали, предложив проєкт будови нових кораблів воєнних коштом около 700 міліонів долярів. Оноді сенатор Бутлер заявив, що не було ще в Америці такого обурення, яке вибухло між американськими горожанами з приводу зброєння Америки. З цілої держави надходять до сенату листи і телеґрами з протестами, особливо від жінок і священиків. Тому мабуть американський сенат зменшить до половини суму, якої домагається уряд на будову воєнних кораблів. А саме замісць 25 великих кораблів ухвалить будувати лишень 12 а грошей на підводні лодки в числі 35 зовсім не ухвалить.

ПАН - АМЕРИКАНСЬКИЙ конґрес в Гаванні на Кубі закінчив свої наради д. 21. лютого. (Про ціль цего конґресу ми вже писали). На конґресі Зєдинені Держави наслухалися дуже терпких слів за війну, яку ведуть з Нікараґуєю. Тому бажають вицофатися „з гонором" з тої прикрої ситуації. А „з гонором" значить в практиці при помочі долярів. Кажуть, що удалося Зєдиненим Державам перекупити ґенерала Монкада Цей ґенерал боровся разом з ґенер. Сандіном проти Зєдинених держав. Але Монкада знюхався з Зєдиненими Державами і то йому добре оплатилося, бо не лишень дістав доляри, але крім того Зєдинені Держави прирекли помагати йому, щоб став президентом Нікараґви. Лишався отже між повстанцями лишень ґен. Сандіно, але сподіються, що і він не могучи удержатись, заключить угоду зі Зєдиненими Державами.

В АВСТРІЙСЬКІМ парляменті посли дуже гостро картали Італію за те, що гнобить Німців в Тиролю. Забрав також голос канцлер Зайпель і признав слушність послам, що жалуються на політику Італії. Це все дуже роздразнило Італію і Муссоліні візвав італійського посла у Відні, щоб сейчас приїхав до Риму. Кажуть, що Італія відкличе свого посла з Відня і буде домагатись від австрійського уряду, щоб заборонив послам промовляти в парляменті проти Італії.

ЛИТОВСЬКИЙ уряд відповів Польщі на єї ультімат в справі мирових переговорів. Литовський премієр пише, що Литва розпічне мирові переговори лиш в присутности делеґата Союзу Народів, а то тому, що Польща не сповнила свого приреченя, що не буде переслідувати литовських шкіл на Виленщині та що дотепер не розвязала литовських військових відділів, які утворив в польській державі литовський еміґрант Плєчкайтіс, котрий утік з Литви перед карою смерти за бунт проти литовської держави.

Нема — як Мило Олень-Шіхт.

Переконуюся о тім при кождім пранню, Мило Олень-Шіхт є вироблюване з найліпших сирівців, є лагідне і видатне. Уживаю його навіть до найделікатнійшого білля як також матерій і можу з чистим сумлінням поручити його всім Вп. Господиням.

Отже уживайте, Пані Господині, у вашому інтересі тілько

МИЛО ОЛЕНЬ-ШІХТ

Всячина.

Міністерство справ внутр. видало розпорядок, що будинки по селах можна ставити в віддаленню 30 метрів оден від другого.

Банкноти по 2 зл. будуть ходити лишень до кінця марта. По цім речинци буде їх можна вимінювати в скарбових касах і Польськім банку.

Арештовання. В Перемишлі арештовано урядовців Народної Канцелярії „Обєднання" — пп. Сенечка і Позха. — В Остапковцях арештовано в часі віча редактора „Н. Часу" Дм. Палієва, а в Надвірній Дра Борисевича канд. адв. Всі ці арештовання стоять у звязи з виборами.

Взивається виборчі комітети в перемиськім окрузі, щоби зголошували мужів довіря до обводових комісій та щоби виставляли їм леґітимації на повновластях листи Обєднання ч. 18., підписаних радн. п. Гамчикевичем.

В кождім селі подбати: 1) щоби були визначені люди до розношення карт голосування з ч. 18; 2) приготовати підводи, щоби завести старців і жінок до голосування.

Пересторога перед ошуканством! В краю появились карти до голосовання з 18, з точками поміж обома цифрами, щоби тим способом уневажнити як найбільше голосів листи ч. 18. Тому осторожно! Картка має бути на білім папері без ніяких ліній, кропок чи инших знаків!! Побіда ч. 18 при виборах хай буде відповідею на отсі шахрайства!

Німці в Польщі проголосили зрадником кождого Німця, який проломивби національний фронт німецький і кандидувавби проти загально національної листи. Так само проголошено зрадником кождого, що голосувавби на иншу листу як загально-національна листа німецька. Німецькі ґазети помістили такий клич до виборців. „Будь вірний німецькому народови і не будь зрадником, голосуй лишень на загально-національну німецьку листу, бо лиш вона є твоїм оборонцем. Єдність це спадщина наших батьків і тому дорожи нею, гони на сто вітрів людей, які аґітують проти єдности німецького народу, бо то є зрадники".

Народна Канцелярія в Перемишлі пересилає нам ось-такий комунікат: Супроти того, що деякі люди з соціялістичного бльоку заперечують, неначеб п. Зубрицький зломив слово чести, подаємо в оригіналі письмо, яке одержала Народна Канцелярія в Перемишлі: „На передвиборчих зборах бувших членів УГА 17. січня 1928, виделеґували зібрані підписаних, щоби поробити заходи в цілі погодження ґрупи УНДОбєднання і національно думаючих елементів в справі кандидатур панів: Дра Володимира Загайкевича і проф. Володимира Зубрицького. Підписоні удалися до п. проф. Зубрицького 19 січня ц. р. і представили йому справу. П. проф. Зубрицький заявив підписаним, що не кандидтс і в перемиськім повіті не буде кандидувтти, та потвердив це словом чести. У виду цего вважають підписані свою місію за скінченчену і тому не удаються особисто противної сторони, а ограничаються на отсім донесенню. В Перемишлі, дня 20 січня 1928". — проф. Т. Поліха, проф. Т. Гоза, проф. С. Кебуз.

Від 55 літ вироблюваний Реґенератор И. Машевського одиноке, правдиве, відмолоджуюче молоко до волосся, не фарбує — а привертає сивому волоссю натуральну первісну краску поручає **Аптика і Дроґерія під „Звіздою" вул. Францішканська ч. 24 в Перемишлі.** Постійно впливає безліч замовлень з провінції, котрі полагоджується відворотною почтою.

КОНЯКИ ВІСКА **Winkelhausen** РУМИ АРАКИ

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE WINKELHAUSEN. TOW. AKC. STAROGARD - POMORZE. ZAŁ. 1846.

Новинки.

НЕЩАСЛИВІ ВИПАДКИ: Селянин Василь Турчин з Мякиша старого пов. Ярослав вертав з ярмарку і впав так нещасливо з фіри, що на другий день помер. — Три парубки Михайло Дзвінник, Михайло Котиляк і Михайло Хома з Городка пішли до сусідного села на весілля. Там попилися і пізно в ночи вертали до дому. Замісць держатися гостинця, ішли зелізничим тором і на ціле горло співали так, що не чули як надїхав залізничий поїзд, який цілою силою пари вїхав на них і всіх трех розшарпав на смерть. — В Кутківцях коло Тернополя Яким Михалович напалив в хаті і заткав каглу. На другий день знайдено його трупа в хаті. Він загорів на смерть.

ПІМСТА ПОКРИВДЖЕНИХ ДІВЧАТ. Повоєнне зіпсуттє причинилось до того, що тепер молоді мужчини що-раз більше обманюють дівчат, а саме обіцюють їм, що оженяться з ними, а опісля знеславивши їх, покидають на ласку судьби. Це доводить дівчат до розпуки. От що сталось в Кольбушовій: До костела прийшов до слюбу Сильвестер Батори. Коли зближався зі своєю судженою до престола, кинулась на него Марія Шпарівна і ножем зранила його в голову і лице. Опісля втікла. Поліція арештувала її і показалось, що це була наречена Баторого, який її покинув, щоб з иншою оженитися. — Подібний випадок стався і в селі Ціновичах коло Ойцова. В заможного господаря служила бідна але гарна дівчина Марія Вальчик. Перед 2 лїтами став коло неї крутитися син тамошного господаря Тамчика, який обіцював, що ожениться з нею. Але парубок знеславивши дівчину, покинув її і хотів оженитись з иншою, богатою. Вже і весілле мало відбутись. Зведена дівчина благала парубка, щоб не кидав її, але він відпхнув її зі словами: „Відступися раз на завжди“. Бідна дівчина пробувала отруїтись, а коли це їй не вдалось, з розпуки підпалила обійстє родичів парубка, щоб не відбулось весілле. Її арештовано, але розпустний парібок буде мати на совісти кривду дівчини.

НЕСАМОВИТА ПРИГОДА ЛІКАРЯ. Славний лікар-бактеріолоґ у Лондоні — Др Ґудфеллов відносився завсіди з недовірям до всього, що чув про надзвичайні явища, про світ духів і таке инше. Але трапилася йому несамовита пригода, що захитала його недовірям. Про цю пригоду оповідає він в одній анґлійській ґазеті. Як молодий студент медицини він працював в лічниці в Ґлесґов. В тім місті поширилася була страшна пошесть віспи. Щоби охоронитися перед зараженням, лікарі і асистенти лічниці носили спеціяльні одяги і маски на лицях. В тій лічниці був також асистентом приятель Ґудфелова, молодий чоловік, на прізвище Ферфакс. Коли Ґудфелов покинув Ґлесґов, дороги обох приятелів розійшлися, Ферфакс лишився в Анґлії, Ґудфелов виїхав на дальшу науку до Парижа. Через якийсь час вони переписувалися, але потім листи приходили щораз рідше, а вкінци Ґудфелов зовсім перестав думати про свого приятеля. Минуло пять років, аж одного вечера спомин про забутого приятеля вернув з приводу незвичайного явища. Небогато перед північчю прийшов Ґудфелов з театру до дому і відразу поклався до ліжка. Вже майже засипляв, коли нагло його погляд впав на вікно і в сяйві місячного світла він побачив якусь постать. Здавалося йому, що в тій постаті пізнає колишнього приятеля Ферфакса. Мав він на собі маску, як колись в часі пошести віспи в Ґлесґов. Ґудфелов закликав приятеля по імени, але постать ані рушилася з місця. Ґудфелов переляканий хотів вискочити з ліжка, але переляк так звязав його руки і ноги, що він не міг рушитися. Постать підійшла близче й сіла на ліжку. В ту хвилину Ґудфелов витягнув руку, щоби діткнутися свойого приятеля, але примара зникла. Ґудфелов був переконаний, що це галюцінація. Але тим більше здивувався, коли ранком спитав його дверник, хто був той спізнений гість, що в ночи питав за ним. Ґудфелов побіг до одного з своїх професорів, психіятра Блюа і розказав йому свою пригоду, але професор висміяв його. Вернувши до свойого мешкання Ґудфелов застав телеґраму з повідомленням, що Ферфакс вмер після довгої недуги о год. 12 в ночі і назначив його виконавцем своєї останньої волі.

ХОТІВ ТЕЩУ ВИСАДИТИ ДИНАМІТОМ. Наш еміґрант в Америці, Стефан Ґабора вженився близько рік тому і жив зі своїми тестями, Миколою Гришо і його жінкою. Зразу все було гаразд, та пізніще теща почала чимраз більше вмішуватися в справи молодої пари. Коли-ж на світ прийшла дитина, тоді почало все рватись. Теща рішила, як кормити дитину, вона вмішувалася у всі подробиці родинного життя, так що накінець Степанови не стало терпцю. Він приніс з копальні 22 палочки динаміту і поклавши перед хатою тестів, підпалив їх. Від вибуху повилітали шиби в цілій майже місцевости, а хата тестів сильно потерпіла. З людей ніхто не втратив життя, лише Ґабора пішов до тюрми. Коли його питали, для чото це зробив, його відповідь була, що не може собі дати ради з тещою і тому рішив її висадити в повітрє. — Видко, що тещі всюди однакові — як у нас, так в Америці.

КРІВАВЕ ВІЧЕ. В неділю, дня 19, лютого скликали вшехполяки передвиборче віче, на котрім промовляли два вшехпольські ксьондзи Панась і Осікович. В часі віча прийшло між вшехполяками а пілсудчиками до бійки, яка скінчилась дуже нещасливо, бо 12 осіб побито до крови, а Гринька Оліяра пробито ножем. Він не брав участи в вічу, але замішався в товпу і його почастували ножами. „Дурного і в церкві бють“ — каже приповідка. Таке і з Гриньком. Якого лиха пхатися між вшехпольських вічевиків? Як Гринько вихрапається з ран, буде мати научку на ціле життя.

Десять заповідей „Обєднання“ для виборців.

Я є найстарша політична орґанізація галицьких Українців, що вивела нарід з темряви і дому неволі.

1. Не будеш брати иншого числа, тільки ч. 18, бо це число буде боронити прав Українського Народа.

2. Не вибирай инших послів тільки з листи ч. 18, бо вони мають заступати всі верстви Українського Народа.

3. Памятай, що будеш день святий святити, коли понесеш до виборчої урни ч. 18, бо воно боронить освіти і рідної школи Українського Народу.

4. Шануй свою найстаршу політичну орґанізацію, що від р. 1848 проводить Українському Народови. А пошануєш свою найстаршу орґанізацію тим, коли при голосованню віддаш ч. 18, бо кличем цего числа є: „Добро Українського Народу!“

5. Не вбивай своїх послів иншими числами і віддай при голосованню тільки ч. 18, якого перемога буде перемогою Українського Народа.

6. Не дайся обманити ворожим і киринницьким аґітаторам; май у своїм серцю виписане ч. 18, бо це є число, на яке будуть голосувати всі свідомі Українці і Українки.

7. Не дай собі викрасти ч. 18, бо це число будуть поборювати всі вороги і киринники.

8. Говори кождому Українцеви і Українці, щоби голосували на ч. 18, бо тим засвідчать свою любов до Українського Народу.

9. Не пожадай иншого числа крім ч. 18, бо то наше рідне число.

10. Бажай мати в руці ч. 18 і занеси його в неділю, дня 4. березня до виборчої урни. Хто буде здержуватись від голосовання, тому кажи: Не будь волом ані ослом, але свідомим українським громадянином, що вміє свій національний обовязок сповнити і віддати голос на листу Укр. Нац, Дем. Обєднання ч. 18.

Надіслане.

Продажа будівельних площ, при нагоді виїзду сейчас на Вовчу під Перемишлем (коло церкви).

Ціна 1½ доляра за сяжень² на сплати до 1 року. Пояснення уділяє: С. Дмитраш, Перемишль, вулиця Сенна ч. 8.

Покій умебльований фронтовий до винайму для одного пана.— Потоцького ч. 3. партер на право (2 двері).

Спеціяліст всіх недуг жіночих та акушер
б. лікар клін. в Берліні та Дрезні
Др. А. РАЙФ
Перемишль
Водна 2 (ріг Ринку). Телеф. 450.

Др. Іванна Вітошинська
ординує в діточих і внутрішних недугах в Перемишлі, вул. Миколая 6 (бічна Чарнецького).

Др. Михайло Кос
лікар очей (окуліст) ординує в Перемишлі, вул. Міцкевича 11. (в почтовім будинку).

Сталу еґзистенцію!!
Високу провізію!!
Досягнуть рухливі заступники через відвідини приватної клієнтелі.
Зголошення посилати:
PAUL BERGER WIEN II.
Praterstr. 13. Lloydhof.

Дешево і на вигідних умовинах заплати!
БУДІВЕЛЬНИЙ МАТЕРІЯЛ:
цемент, ґіпс, гашене і тверде вапно, палена дахівка, дахова папа ізоляційна і т. п. до набуття в фірмі
„БУДУЛЕЦЬ“
Перемишль, ул. Коперніка 25
тел. ч. 407.

ГРОБІВЦІ і ПАМЯТНИКИ
виконує
найтаньше і найсолідніше
Александер Круль
Перемишль, вул. Словацького.

Рік залож. 1842. — 85 рік істнування.
ОКРУЖНА АПТИКА Ґ. ШАНЦЕРА
давніш Шварца
Маґістер М. ЛЯВФЕР
Перемишль, ул. Францішканська 5.
напроти костела ОО. Францішканів.

ДРОҐЕРІЯ і ПЕРФУМЕРІЯ
МАҐІСТРА М. ЛЯВФЕРА
ПЕРЕМИШЛЬ,
Міцкевича 2 (побіч двірця колієвого).

„FOSFOR“
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
Lwów
PLAC MARJACKI 6/7¹ Telefon 44-48

СУПЕРФОСФАТИ: кістні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амонякальні,
РЕФОРМФОСФАТИ: кістні і мінеральні від 18 до 26% P_2O_5 !!!
ТОМАСИНИ: „Колюмета“ — „ЗВІЗДА“ і инші краєві і заграничні
СОЛІ поташові і КАІНІТ — АЗОТНЯК — САЛІТРА (ХОЖОВСЬКА) амонові,
САЛІТРА хілійська — СІРЧАН амоновий
Вапно навозове палене і мелене (97% CaO) — Вапно будівляне.
ФОСФОРИТИ палені і мелені (CaO і розп. P_2O_5
Достава ваґоново і деталічно по фабр. цінах і на найвигіднійших услівях кредитових.

НЕЗВИЧАЙНІ ПРИКМЕТИ.
C-Z-W
MYDŁO Z LWAMI
1. Гарний, великий і практичний формат.
2. Приємний, тревалий відсвіжуючий запах.
3. Богате в товщ, чисте і лагідне.
4. Густа і мягка піна.
5. Незвичайна сила чищення.
6. Найбільша видатність, ощадність і дешевість

Др. Прийма Остап
орд. в Перемишлі, Ринок 12. в внутрішних і жіночих недугах. просвітлює Рентґеном, насвітлює кварцевою лямпою і Солюксом.

410
вартісних предметів
15 зол. 80 сот.
Під кличем мінімальний зиск, а великий оборот висилаємо по одержанню письменного замовлення комплет, що складається з слідуючих предметів: 1) годинник мужеський, ніклевий, швайцарський, з добрим ходом. 2) 1 ланцюшок до годинника позолочений або ніклевий. 3) 1 бритва загранична доброї якости. 4) 1 пендзель до голення з добрим волосом. 5) мисочка до голення з алюмінієм. 6) 3 хусточки мужеські великі. 7) 1 пара мужеських ґумових підвязок з добрим замком. 8) 1 краватка шовкова у всіх красках. 9) 1 гребінь кишеньковий з футераликом. 10) 1 ножик сталевий. 11) 1 пара спинок з амер. золота або срібла і ще 399 предметів конче потрібних в кожнім домі і для кождого чоловіка. Цілий цей комплет висилаємо лише за зол. 15 сот. 80, такий самий в ліпшій якости Л. зол. 18 сот. 80, якість Н зол. 21 сот. 80. Комплети висилаємо почтою в добрім опакованню без ніякого завдатку. Платиться при відборі. — За опаковання і посилку платить купуючий. Без ризика! Неподобаючийся комплет приймаємо відворотно та вертаємо готівку. Без ризика!
Замовлення просимо адресувати:
ПОЛЬСЬКА КОНКУРЕНЦІЯ
ВАРШАВА — НАЛЄФКІ Ч. 23.

ЖАДАЙТЕ у всіх кооперативах
МИЛА
Кооперативної Фабрики
„ЦЕНТРОСОЮЗ“

ЖАДАЙТЕ І УЖИВАЙТЕ
одинокy найліпшу і своєрідну
ПАСТУ ДО ОБУВИ
ЕЛЄҐАНТ
О. Левицької і Ски.
Львів, Кордецького 51.

Домагайтесь найдобірнійших паперців до курення
„Калина“
з фабрики кооперативи „Будучність“ в Тернополі.

Цар Николай II під арештом. Прокидає сніг в парку Царського Села весною 1917 р.

НЕЗВИЧАЙНО ЦІКАВА КНИЖКА!
„ЦАРСЬКІ ТАЙНИ“
або як жив, панував і згинув в революції 1918 р. російський цар Николай II. разом з цілою ріднею,
Книжка ця в 2-ох томах написана **на основі правдивих документів і споминів.**
В обох томах по кілька **цікавих ілюстрацій!**
Ціна кождого тому 1 зол. 30 сот. разом з почтою. Оба томи разом зол. 2·50. Висилає тільки за попереднім надісланням грошей
Ілюстроване Видавництво „ЛУНА“
ЛЬВІВ, Личаківська 23.

Аптика і Дроґерія під „Звіздою“
істнуюча від 50 літ
в Перемишлі, ул. Францішканська ч. 24 (біля вежі)
поручає всякі аптичні ліки і всі артикули входячі в круг дроґерії.

УВАГА
Не купуйте дзвонів по чужих фірмах, котрі Вас використовують, а в додатку дають Вам дзвони з лихої криці.
Найкращі, найтреваліщі, а крім того гармонійні і мельодійні дзвони дістанеться лише
в одинокій українській ліярні дзвонів
Михайла Брилинського
у Львові-Замарстинів ул. св. Михайла ч. 14.

ЛІКЕРИ зробити дома може кождий ЛІКЕРИ
в 70 ріжних смаках „STELLA“ в 70 ріжних смаках
До набуття в аптечних складах.
Головний склад: В. Ґ. Мушинський в Перемишлі, Галичина.
Для П. Т. кооператив і торговель відповідний опуст.

Видавець і відвічальний редактор: Степан Навроцький

З друкарні Кнолера і Сина в Перемишлі.